

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Kórodi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelő
9-11 óra között,
Bolonya, mester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI TÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdet-
éseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

14. szám.

Brassó, Csütörtök, február 3-án.

III. évfolyam 1887.

A huskérés.

A sok között van ismét egy új kérdés, mely fölül áll minden nemzetiségi érdeken. Az erszény érdeke többé nem lehet nemzeti-ségi érdek. Mindnyájan egyaránt szenvedünk alatta.

Már két éve kísért városunkban a huskérés ügye. Körülbelül két éve annak, hogy városunkban a mészárosok szövetkeztek, hadat izenendő a közönségnek. Két éve annak, hogy Brassóban most már husmonopolium van, mely mellett gazdagodnak a mészárosok és nyomorog a közönség zsebe.

A múlt évben e kérdés behatóan foglalkoztatta a városi tanácsot is. Csakhogy eredmény még máig sincs. Sőt ellenkezőleg, mintha a tanács akeziója még erősebb ellenakezióra serkentette volna mészárosainkat: ma a huskérés sokkal komolyabb, mint volt azelőtt. A mészáros szövetkezet ma hatalmasabb, mint volt eddig. Bérbe vette az államtól a fogyasztási adót, a mi rendkívül megkönnyíti politikájukat.

A közönség akarva — nem akarva, a mészárosok kezében van. Szabhatják a husárakat tetszés szerint. Jele ennek az is, hogy február elsejétől a hus ára kilogrammonként egyszerre hat krajczárral, az eddigi árnak csaknem negyedével emelkedett.

Ha gazdasági viszonyok folynának be ezen áremelkedésbe, ha hirtelen emelkedett volna a szarvasmarha ára, úgy értenők s természetesen találnók ezen áremelést, sőt bizonyos mértékben örvidenénk is neki, mert ez legalább egyértelmű volna a mezőgazdasági viszonyok javulásával. A mikor pedig ezek javulnak, akkor üdvös áramlat fog megindulni ipari s kereskedelmi tekintetben is.

Azonban erről szó sincs. A szarvasmarhának ma ép úgy nincs még középserü ára sem, mint eddig nem volt; sőt ma még sokkal rosszabb. A mészárosok szövetkezete vizsgálhatást gyakorol erre is, mit leginkább érez a vidéki ember, a ki a brassói piacot keresi fel szarvasmarháival s érzi a váos maga, mert baromvásárunk szemlátomást csökken. Nem csoda. A szeszgyártás csökkenésével a hizlálók is csökkentek. A mészárosok között pedig egyáltalában nincs verseny. A gazda reá van utalva az egyetlen fogyasztóra s ez a mészárosok szövetkezete.

Kézzel fogható dolog tehát, hogy a husárak emelkedése mivel sincs indokolva, sőt tekintettel a szarvasmarha-árak alacsony voltára s minden verseny egyenes kizárására, a husnak olcsóbbodni s nem drágulni kellene. — Itt-ott hangok hallatszanak, hogy a nyárig még kétszeres árra is fog emelkedni Brassóban a hus. Nem lehetetlen, különösen ha hatóság és közönség tétlenül nézi a mészárosok önérdék vezérelte eljárását, mely — szeliden szólva — pusztá játék a nagy közönséggel.

Szabad-e ezt nyugodtan nézni az érdekelt közönségnek és hatóságnak? Megengedhető-e, hogy a legszükségesebb élelmj szerrel oly önkényes játék üzessék s a szegényebb néposztály immár teljesen megfosztassék annak élvezetétől? Ha a hatóság és közönség nyugodtan tűri ezt, jól teszik az illetők, ha saját érdeküknek aknázzák ki a helyzetet.

Ámde ennek nem szabad megtörténnie. — Hasonló eset merült fel Szatmárt is. A mészárosok ott is úgy tettek a közönséggel, mint nálunk most kezdenek. De a közönség kifogott rajtok. Alakított hus-szövetkezetet, a mely állított magának mészárszéket, önmaga szabta meg a hus árait. Most nincs ott többé huskérés. Most a mészárosok gondolkoznak a haszonlesés kárhozatos volta felett.

Ujabban Kolozsvárt indult meg mozgalom egy husfogyasztó szövetkezet létesítésére. Kétséget sem szenvedhet, hogy a lelkes kolozsvári közönség minél előbb létrehozza azt.

Csak mi tűrnők nyugodtan ezen jogtalan-ságot? Csak mi volnánk azok a bárányok, kik bevárják a farkas támadásait?

Brassó olcsó város hírében áll. Ámde ez csak hír s valójában nincs itt semmi olcsóság. — Ha közönségünk érzékkel bír saját anyagi érdekei iránt, gyorsan cselekedni is fog. Nem fogja megengedni, hogy beteljesüljön, a mit már most ígérnek az illetők, t. i. a husárak még nagyobb emelkedését.

Alakítani kell egy husfogyasztó szövetkezetet. Csak ez az egy modus vevendi van. Nem kerül az semmi áldozatba, nem kell visszariadni attól. Tagjai nemcsak nem vesztenek vele, hanem igen sokat nyernek. A külföld nagyobb városaiban is vannak ily fogyasztó szövetkezetek. Nemcsak husra, hanem egyáltalában minden szükségletre. — Németország egyik városában bete-

kintettem egy ily husfogyasztó szövetkezetbe Ott megalakult a szövetkezet a családok egy-szerü becsületszávára. Minden család becsületszávával kötelezte magát, hogy csak a szövetkezet husszékéből vásárol. A szövetkezet azután állított husszéket, vásárolta a szarvasmarhát, egy-egy krajczárt adott kilogrammonként a mészárosnak, ki a husszéket vezette, maga szabta a hus árát és a tagok mindenkör jó és olcsó hust kaptak.

Ez csak egy mód, a minő azonban sok más is van. Miért ne lehetne hasonló irányu mozgalmat indítani Brassóban? Ma csak hat krajczárjával drágult meg a hus. E hat krajczár azonban csak egy középszámu családnak is felette sok. Ott a hol naponként csak három kiló hus kell, ott ez évenként mintegy hatvanhét forint különbözetet idéz elő. Ez pedig a háztartásban nem megvetendő összeg. A szegény tisztviselő, kinek amugy is oly soványul jár ki a fizetése, ugyancsak megérzi ezt. — Hát ha még drágább lesz a hus!

Még mielőtt ez a kérdés akutabb jelleget öltene, tenni kellene benne valamit. — Egy szövetkezet eszméje volna a legcélszerűbb: karoljuk fel ezt! A siker minden kétségen fölül áll, mert ez csakugyan olyan dolog, mely magyart, szászst, románt itt egyaránt érdekel.

Belföld.

Brassó, febr. 3-án. (A pártok a költségvetés fölött.) Az országgyűlési szabadelvű párt 1-én d. u. 6 órakor Vizsolyi elnöklete alatt folytatta az állami költségvetés részletes tárgyalását.

Első sorban a belügyminiszteri tárcza költségvetése vétetett fel és fogadtatott el, melyet Rakovszky István előadó tüzetesen indokolt. A tárgyalás közben Vargics Imre, Szivák Imre és Török Zoltán szólaltak fel, kiknek Tisza Kálmán miniszterelnök mint belügyminiszter megadván az illető felvilágosításokat, átért az értekezlet a pénzügyi tárcza költségvetésre, melyet Hegedüs Sándor előadó indokolt s mely észrevétel nélkül elfogadtatván, a tanácskozás véget ért. Az értekezleten Szapáry gr. pénzügyminiszter kíséretében jelen volt Márfy Agoston helyettes államtitkár.

Az országgyűlési mérsékelt ellenzék is 1-én este Ernuszt Kelemen elnöklete alatt tartott értekezletén tárgyalás alá vette a belügyminiszteri tárcza költségvetését, melyet Horánszky Nándor ismertetett. Elha-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A hétfalusi csángókról.

(Vége.)

E szókkal búcsuzik el a völegény is a szülői háztól. — Az ifju pár aztán kezet csókolva a szülőknek, — vig zeneszó mellett utnak indul a templomba, esküvőre.

A templomban esküvő előtt egy alkalmi éneket elénekelnek; a vőfély meg megfogja a menyasszony kezét, balfelől állítja az oltár előtt. A pap rövid ima után összeesketi az ifju párt a »holtomiglan-holtodiglan«-nal, áldását letérdelés után fejükre adva, újra elénekel az egész násznép egy alkalmi verset

A templomból kijöve, ott a templom előtt azonnal egy friss és vig tánczra perdülést rögtönöznek a körülöttük sereglo számtalan falubeli meg nem hívott néző közönség nagy gyönyörűségére, melynek élvezete még fokozódik, ha a lakodalmi legénység egy-egy csinosabb néző leányt megtánczoltat udvariasságból.

Az ifjuság edzett és erőteljes voltát semmi sem bizonyítja jobban, mint az a körülmény, hogy télenyáron mindig megtartják ezt a tánczot. Más mulat-ságaikat is különben mindig szabad ég alatt tartják.

A rövid táncz után a völegény házához megy a násznép és ott a szószóló a következő szavakat intézi a lakodalmásokhoz:

— Minthogy az ur Isten megsegítette ezen új házaspárokat, hogy az anyaszentegyháznak oltára előtt is bizonyítanak, azért én is arra kérem kigyelmeteket, hogy kigyelmetek befogadják-e ezen új házaspárokat?

Egyhangulag kiáltják: »Szívesen fogadjuk«.

Erre azt mondja a szószóló:

— Az ur Isten tegye boldoggá és szerencsésé e mostani lépéseket s adjon boldog és hosszú életet.

Erre hangos eljenzésbe tör ki a násznép és újra azonnal tánczra kerekedik, míg az étkezés kezdődik. Ha erre elkészültek, leülnek az asztalhoz. Az étlap rendszeren a következőkből áll: rizskása leves, főtt hus tormával, fonott kalács és végül töltött káposzta. — Itálnak leginkább piros színre pergelt, mézzel megfestett pálinkát szolgálnak fel, melyből mindig a gazda iszik először. Ez a mézeshetek kezdete. A gazdagabaknál van sült peccsenye és sült tészta is rendszeren, de a végső étel mindig töltött káposzta marad.

Az étkezés után a szószóló feláll és az ifju párt kétfelől maga mellé véve, tányért fog kezébe és a vendégeket felszólítja pénzbeli ajándékozásra. Mikor a tányérba mindenki tetszés szerinti, de rendszeren igen kevés összeget belé dobált, elkezdődik újra a táncz. Két-három táncz alatt a menyasszony koszorus fővel van jelen, de később eltűnik néhány jó komaasszony-nyal a mellékkamrába. Itt azok a haját feltűzik konty-

Rövid idő alatt megjelenik a kamrában a vőfély és kéri a menyasszonyt, de a hamis asszonyok egy más leányt öltöztetnek fel a menyasszony koszorujával s ezt akarják a vőfélynek átadni. Ez természetesen átlát a szítán s nem engedi magát elbolondíttatni, követelvén az igazi menyasszonyt. De azt csak egy kialakított összegért kapja kezéhez. Akkor lesütött szemmel, piruló arczczal, vonakodva lép a lakodalmi sereg közé új fejdíszével az új asszony. A vőfély kezén fogva, a tánczolók közé vezeti és azonnal árverést hirdet reá. Az árverés alatt mindenki bíralgatja a menyasszonyt, megforgatják jobbra-balra, elülről, oldalról nézdelk; keveset ígérnek érte; egyik sántának, másik vaknak látja; azonnal roppant hibák sorozatát fedezik fel benne, míg végre a legtöbbet ígérő völegénynek adják át ünnepélyesen.

Ekkor kezdődik a menyasszonyi táncz, mely az oláh »hóra« társas táncz; ezután még egy-két táncz következik, mivel a mulatság véget ér. Alkonyat felé hazamegy mindenki, — a fiatal pár otthon marad egyedül.

Ha haláleset fordul elő egy háznál, azonnal, a mint a halottat ünneplő ruhájába felöltöztették, két gyertyát állítanak az ablakba, evvel jelezve minden-előtt a halált, s csak azután mennek a paphoz bejel-lenteni s harangoztatni az elhunynak.

Ez az elhalt lakosnak és barátainak megjelennek a

tározta, hogy az operaház részére előirányzott subventiot, valamint az újonnan rendszeresítendő főispáni titkárok fizetésére szánt összeget a párt nem szavazza meg, valamint megtagadja a fővárosi rendőrségnek a tavalyihoz képest indokolatlanul fel-emelt előirányzatát is.

Ezután az értekezlet tárgyalás alá vette és elfogadta a pénzügyi bizottság jelentését a belügyminiszternek az 1885. évi 24. t. cz. alapján szükségessé vált átmeneti rendkívüli kiadásokra vonatkozó előterjesztéséről.

Brassó, febr. 3-án. (Közös minisztertanács.) Az általános európai politikai helyzet nálunk is szükségessé teszi a készülődést. Bécsben erről tanácskozott újabban a közös minisztertanács, megállapítván az élelmezési, felszerelési s ruházati tárgyak lehető gyors beszerzését oly mennyiségben, hogy eshetőségekkel szemben készen álljunk. Minden valószínűség szerint — ha a helyzet nem tisztul — márcziusra várható a delegációk összehívása.

K ü l f ö l d.

Brassó, febr. 3. (I.) Olyan az európai politikai helyzet, mint az áprilisi időjárás. Az egyik perczben derült, a másik perczben borult. Csak mult számunkban jeleztük a keleti kérdés remélhető békés megoldását. — Ma már csak egy tavolból látható füstfelleg ez.

Egymással egész ellenkező hírek jönnek a külföldi országokból. Az alábbiakban igyekezzünk azokat röviden csoportosítani.

Párisból írják: A bolgár kérdés békés megoldása valószínűvé vált. — Oroszország készséggel ajánlja föl egész befolyását az európai béke fentartására, a mit azonban nem fehetne meg, ha a keleten zavarok támadnának. Anynyi bizonyos, hogy Pétervár és Berlin között megállapodás nincs. A mi Németországnak teljesen szabad kezet hagy, ha esetleg Franciaországgal háborúba keverednék. Ha azonban Ausztria-Magyarország nem tudna megegyezni Oroszországgal a keleti kérdésben, Németország még inkább fölszabadulna Franciaországgal szemben.

Beavatott körökben azt hiszik, hogy az orosz kormány mindenféle ürügyeket keres arra, hogy Bulgáriában interveniálni kényszerülni láttassék. Ebből a szempontból tartják természetesen, hogy az orosz kormány őszintén támogatja a konstantinápolyi tárgyalásokat, melyek az állapotok rosszulására fognak szolgálni, míg Európa általában véve hiába igyekszik Oroszországra kedvezően megoldani a bolgár kérdést.

Ezzel szemben pedig Pétervárról írják: Oroszország mindaddig nem egyezik bele, hogy a bolgár kérdésben konferencia tartassék, a míg a hatalmak előre meg nem állapodnak, úgy, hogy a konferenciára nem maradna egyéb hátra, mind e határozatot szentesíteni. Az orosz kormány reméli, hogy a válságot a hatalmak tanácsai Bulgáriában, a porta közbenjárása és ebben a hatalmak támogatása elfogadják osztalni. A mi leginkább veszedelmes lehet, az a bolgár katonai pártnak valami új álamcsinyje. Az

halottas háznál virrasztani. Csendes beszélgetés között és halotti énekek éneklésével töltik az időt. Este 10 óra felé leves étellel kínálják őket a háziak, és a vendégek újra halotti éneket kezdenek. Éjfél felé hazakészülés közben a háziak egy darab égő gyertyát adnak a virrasztók kezébe, melyet azok odamenetkor adtak volt át. Ez a szokás valószínűleg abból a korból maradt fenn, mikor a most lutheránus csángó nép a katolikus vallást követte.

Temetéskor megjelennek az összes jó ismerősök és a pap rövid ima után mindnyájától névszerint elbucsztatja a halottat. Hangos zokogás kíséri a pap mélabus hangját. A sirnál is van rövid ima, zokogás, sirás, mely közé a koporsóra dobott föld tompa hangja vegyül.

A behantolt sirhalomtól a bizalmas ismerősök s s rokonok egyenesen a halottas házhoz mennek, hol dús lakoma: a tor vár rájuk. Sokszor egész tinó levágatásából telik ki a pazar vacsora. Tort mindenki ad. A szegény inkább utolsó marháját vágja le, de a szokástól nem tér el. Csakis az italog mérsekell szereplése menti meg néha, hogy e halotti torok nem a legvigabb mulatsággá fajulnak.

Bucszáskor úgy köszönik meg a lakomát:

— Az Isten vigye aranyosan a meghalt eleibe. Bekével maradjanak.

Az emberi élet e három mozzanatánál meghívják mindig a papot is. Ha nem megy el, elküldik neki a lakoma javarészt.

orosz kormány a mingréliai herceg jelöltségéről mindaddig nem mond le, a míg a fölött egy törvényes kormány és nemzetgyűlés elfogadólág, vagy elutasítólag nem nyilatkozik.

Szophiából pedig jelentik: Azon ismételt jelentések, hogy a regensek készen állnak a visszalépésre, esetleg a kisebbség egy tagját regensül, két tagját miniszterül a kormányba fogadni, koraiak. A regenség azt hiszi, hogy a sobranje összehívása előtt helyét el nem hagyhatja.

A kormányban jelenleg szintén nem akarnak változást tenni, egyáltalán nem akar eléje vágni a sobranje actiójának, minthogy az nincsen felosztatva, csak elnapolva s minden külön ukáz nélkül bármikor összehívható.

Már most ebből kicsoda tud kiokosodni?!

Román lapszemle.

Rettenetes nagy baj van, nem tréfa ennek még századrésze sem! Talán jön a muszka! Nem, ennél nagyobb a baj. Az a Bánffy basa megtiltotta a községeknek, hogy politikai lapokra a község pénztárából elő fizessenek. — Tulajdonképen a rendeletet nem Bánffy-basa, hanem az alispán (ez már nem basa s még csak bey sem adta ki. Nem is csak a „Gazeta“ ellen, hanem általában a politikai lapok ellen szól a lecke.

Igen ám, de mégis Bánffy-basa adta ki a rendeletet és pedig első sorban a „Gazeta“ (?) ellen s csak azután a többi román s német lapok ellen. A magyar lapokat nem sújtja ez a rendelet, mert a „Gazeta“ szerint Besztercze-Naszód megyében nincsenek magyar, hanem csak román és szászköz-ségek.

Ez olyan állítás, minő a „Gazeta“ állításai szoktak lenni, ha magyarokról van szóbeszéd. Hát Tacs, Zselyk, Sófálva, Magyar-Nemegyed miféle községek? Tudja is ezt ezt a „Gazeta“. Hát magyar községek. A zselyki luth. magyarok épen szentül hiszik, hogy Hunyady János az ottani Hunyady családból származott.

A zselykyek eredetileg székeltek s így Hunyady János a magyar nemzet ezen büszkesége székeljéből származott. Erre a „Gazeta“ egyet hunyorit a szemével s csak azért is így írja le: „Joane Uniade.“ De hova siklott el a tollam! Hiszen a „Gazeta“-ról és Bánffy basáról szól az ének. Közlebbi időben sok tintát és papírost vesztegetett a „Gazeta“ Bánffy basára s most ennek a jutalmá az, hogy a B.-Naszód megyei román községek nem járathatják a község pénzből ezt a lapot, mely félrevezeti olvasóit. „Igy megy tönkre a községek önrendelkezési joga. Ilyen valamit még az abszolutismus sem tett községek ellen,“ így sóhajt a „Gazeta.“

Hát az meglehet, hogy az abszolut kormány nem törődött azzal, hogy minő lapot járatott, pl. Naszód-szentgyörgy, de annál többet törődött a lapok tartalmával. Csak gondoljon vissza a „Gazeta“ azokra a boldog időkre, melyik kerületi főnöknek nevezte akkor mindenik számában basának. Irt-e úgy a Bach és Schmerling kormányról, mint a Tiszakormányról ma ir? Izgatott-e úgy az államiskolák, helyesebben mondva, a németesítés ellen, mint ma tetheti minden újabb államiskola és pl. legközelebb a nagy-selyki ellen?

Rontott-e le valakit akkor úgy, ha német iskolába adta gyermekét, mint ma teszi pl. a n.-selyki gör. kath. lelkészszel, a kiről így ir: „Nem mellőzöm Oprea Vazul egyesült papot, a ki rögtön az államiskolába nyargalt gyermekeivel, a hol vannak ma is. Jaj annak a népnek, melynek élén ilyen vezetők állanak.“

„A többi zselyki románoknak pedig becsületükre válik, hogy felekezeti iskolákba küldik gyermekeiket.“ Tehát a ki állami iskolába járattja gyermekét annak ez nem válik becsületére. Hm, hm! Mégis felegyerek az a „Gaz.“! De hát el van keseredve, mondja a t. olvasó, azokért a B.-Naszód megyei községi előfizetőkért.

A községi jegyző ezután már a maga számlájára kell hogy járassa a „Gazeta“-t és nem a községre s miután a községi jegyzőnek nem telik erre a mulatságra: hullanak az előfizetők. Hát ez bajnak elég baj, de lehet annak a basának, azaz annak az alispánnak valami fontos oka is arra, hogy a községeket ettől az évi 12 frt kiadástól megszabadítani kívánta.

Hát mire való a köztörvényhatósági gyűlés? Nem lehet-e oda folyamodni s onnan még fennebb is az alispán rendelethez, ha ugyan a községek minden áron tartani akarnák a politikai lapokat a notarius urak számára.

Hát ha maguk a községek folyamodtak ezen

kiadás ellen az alispánhoz? Még ilyen is történhetet Nagyon valószínű, mert nagyon jól tudjuk, mennyire szereti a román nép az „Ujságot“, melyet nem is újságnak, — hanem humorosan „H a z u g s á g n a k“ nevez.

Annal nagyobb örömet leli a „Gazeta“ egy másik vezércikkében egyik tót ujság viselkedésében. Ez már az ő kedvére ir, ezt már csakugyan járatni kellene a tótközségekben, mert bomlasztó szer ám az is. . . Bukarestben a honatyák kissé meglapultak, valameddig tart.

Kezdenek nem kiabálni a Mehopolian, hanem csendesen dolgozni. Jó szelidítő az a Bretiano s még nem is állatszselidítő. Lám, milyen jó, hogy ott egy Bretiano s itt egy Tisza van. Elég gondot okoz ez Bukarestben, Brassóban és Szebenben. Apropos! Szeben és Tribuna. Ugy el van az atyafi keseredve a miatt, hogy a budapesti országgyűlés a költségvetést megszavazta.

Se baj, annál nagyobb örömet okozott neki a kolozsvári színház; de ez is olyan rövid ideig tartott. Aea cziro horno!!

Czenkalji.

Városi ügyek.

Brassó város költségvetése 1887. évre.

(Vége.)

A) Rendes kiadások.

a) A városi hivatalnokok s szolgák tartása.

1) Alkalmazottak a tanácsnál 18345 frt; alkalmazottak az árvaszéknél 4415 frt; 3) alkalmazottak a városkapitányságnál 25100 frt; 4) alkalmazottak a városi adóhivatalnál 5950 frt; 5) ügyész-ségi tisztviselők 1500 frt; 6) könyvelő-ségi és pénztári tisztviselők 5345 frt; 7) egészségügyi személyzet 4048 frt; 8) a városi építészeti hivatal közzegei 4400 frt; 9) a városi zenekar tagjai 5175 frt; 10) a városi gazdasági hivatal közzegei 3688 frt; 11) vágóhídi személyzet 400 frt; 12) a hivatalos közzegek ruházata és felszerelése 1822 frt 20 kr; 13) nyugdíjak 7506 frt 10 kr; 14) kegyadományok 3800 frt 6 kr. — Összesen 91494 frt 36 kr.

b) Kezelési költségek.

15) Jutalmazások, kisegítések és drágasági pótlékok 7426 frt 30 kr; 16) a) házbér irodák után 2594 frt 40 kr; b) irodaszükségletek 6583 frt 8 kr; 17) járulék megyei czélokhoz 9333 frt 3 kr; 18) utazási és élelmezési költségek 1200 frt; 19) per s képviseltetési költségek 2500 frt; 20) adóösszeírásai s behajtási költségek 4000 frt; 21) adók, illetékek s pótdadók 38422 frt 10 kr; 22) a) biztosítási díjak 800 frt; b) a városi tekvőségek jókarban tartása 12491 frt; 23) a sétateretek és nyilvános parkok jókarban tartása 2200 frt; 24) a kövezet jókarban tartása 3500 frt; 25) az utak, utcák és hidak jókarban tartása 14200 frt; 26) a vízvezetékek és kutak jókarban tartása: a) szerződéses követelmények 2800 frt; b) előre nem látható szükségletek 600 frt; 27) partvédő építkezések s folyószabályozások 400 frt; 28) a város világítása 11013 frt 46 kr; 29) város tisztítása 7749 frt; 30) ujonczozási költségek 267 frt; 31) előfogatok költségei 1850 frt; 32) az erdészeti szükségletei: a) kezelési s üzleti költségek 62880 frt 83 kr; b) adók s póladók 4919 frt 72 kr. — Összesen 197729 frt 42 kr.

c) Jótékony czélokra való kiadások.

33) Iskolák 20735 frt 79 kr; 34) templomok 2539 frt 99 kr; 35) idegen helyen ápolt községi illetőségűek ápolási díjai 300 frt; 36) Járulék a városi szegényalaphoz 4900 frt; 37) Zajzon fürdő költségei 1822 frt 50 kr; 38) ápolási költségek a szegényházban 9200 frt; 39) évi járulék a polgári kórházalaphoz 3415 frt 57 kr; 40) járulék tűzoltói czélokhoz 2455 frt 19 kr; 41) ingyen fa a gőzfürdőnek 252 frt 28 kr; 42) ingyen fa Brassó város szegényeinek 1404 frt 23 kr. — Összesen 47025 frt 55 kr.

d) Különféle más kiadások.

43) Járulék Brassó város története előmunkálataihoz 600 frt; 44) bérletköltségek s hátralékok 12000 frt; 45) Körner József kielégítése 100 frt; 46) passiv-tökek törlesztése 4045 frt 27 kr; 47) passiv-tökek kamatai 18182 frt 2 kr; 48) rekognitiók 11 frt; 49) katonabeszállásolási költségek stb. 7446 frt 14 kr; 50) fa városi bérloknak 32 frt 40 kr; 51) előre nem látható kiadások 9982 frt 98 kr; 52) törzsvagyon szerzése vagy átváltoztatása —, 53) hiánytellek 27 frt 7 kr; 54) városi adók kezelési költségei és díjvisszatérítések 15000 frt; 55) előlegek visszafizetésre, vagy elszámolásra 8000 frt. — Összesen 75426 frt 88 kr.

B) Rendkívüli kiadások.

56) Dézsmaváltás 250 frt 70 kr; 57) városi felmérés 4375 frt; 58) az i. hétfalusi erdőkezelés

költségei: a) a városnak eső részek használatáért 1512 frt; b) előlegek a hétfalusi községeknek visszatérítésre 9988 frt; c) adók s pótlékok 5741 frt 21 kr; 59) a városkapitányság rendkívüli szükségletei 8682 frt; 60) a törösvári Chea malom javítása 340 frt 4 kr; 61) a törösvári Posta malom új örlője 412 frt; 62) az ut helyreállítása a füvény-utcában 130 frt; 63) műszaki eszközök rendelése 150 frt; 64) egy szükséghely felállítása a klastromkapu előtt 740 frt; 65) csatorna helyreállítás a bolgárszegi furómalom és posztómalom között 150 frt és 66) az ó-brassói Bertalan iskolánál lévő szivattyus kut helyreállítása 316 frt 68 kr.

Összesen 32787 frt 93 kr.

Összes kiadás 444464 frt 14 kr. Eszerint összehasonlítva az előirányzott költséggel, (természetesen a bevételeknél felvett pótdó kivételével) marad 36 ezer 388 frt 84 kr hiány, minek fedezésére 20% községi pótdó vettetik ki.

Jelentés a „Brassói kereskedelmi és ipar-egyesület” 1886. évi működéséről.

(Folytatás.)

Junius 1-én az iktató 46 számot mutatott, míg 1886. december 31-én 815 számmal zárattott le, azaz a titkár egymaga junius 1-től december 31-ig 769 ügydarabot dolgozott fel, melyek a rendesen vezetett levéltárban vannak elhelyezve. Az ügyiratokról természetesen rendes iktató vezetetik.

E mellett szétküldött legalább ezerre menő mintákat, több száz árjegyzéket s nyomtatványt, személyesen eszközölte a beérkezett rendelések kiadását s még külön utazásokat is tett — mint fennebb már jeleztük volt — ügynökségek szervezése dolgában. E munkát teljesen egyedül végezte. Segítségét nem vett igénybe, csak a munka felhalmozódásakor a másolásra, mi azonban nem került az egyletnek ötven frt-jánál többbe.

Tagjaink száma az egylet alakulásakor alig volt annyi, mint az alapszabályok követelték, t. i. 25. Már alakulásakor sajátságos ellenszenvvel fogadták egyletünket azok, kik minden nemzetiségi elfogultságtól ment intézményben ellenségét szeretik látni a nemzetiségi érdekeknek. Így egyletünket, mert alakulását véletlenül a kormány egy közege, Brassó megye közigazdasági előadója, kezdeményezte, kormánybarát politikai s magyarosítási tendenciákkal szerették vádolni, sőt az államsegély elfogadásáért még hírlapi megtámadtatásoknak is voltunk kitéve. Ez természetesen sokakat visszatartott a belépéstől s egyrészt akadályul szolgált tagjaink gyarapodásának, — míg nem beigazoltuk e vádak rosszakaratú és tendenciózus voltát.

Az azonban tagadhatlan, — s csak önmagunkat ámtanók, ha ezt be nem ismernők, — hogy azon körökben, melyek ellenségei az igaz haladásnak minden nemzetiségi jelleg levetkezésének — bár közügyekben is — egyletünket még mindig rossz szemmel nézik.

Ez az egyik oldalon, míg a másikon az iparosok és kereskedők nyomasztó anyagi helyzete, nem járulhatott hozzá tagjaink számának rohamos gyarapodásához. Mindazonáltal egyletünk ez idő szerint tényleg 100 tagot számlál, a mi nem sok ugyan, de viszonyaink között teljesen kielégítő.

Reméljük azonban, hogy mihielyt az üzleti forgalom javul s iparosaink meg kereskedőink kereset-képessége nő, — tagjaink száma rohamosan fog emelkedni s megkészszerzi a jelen számot.

Az eddigiekben igen tisztelt közgyűlés, röviden bár, beszámoltunk volna múlt évi működésünkkel. Csak általános képet nyújtottunk, hogy áttekinthessék a feldolgozott anyagot, minthogy e jelentés keretében lehetetlen a részletekbe bocsátkoznunk.

Itéljen ezekből a t. közgyűlés és általában a nagy közönség működésünk fölött. Itélje meg, vajjon helyzetünkben és viszonyaink között megtettük-e azt, a mit általában csak tenni lehetett.

Ámde méltóztassék azt is tekintetbe venni ítéletök meghozatalánál, hogy anyagi erőink korlátozottak, hogy mindezen munkásságunkra nem állott több anyagi erő rendelkezésünkre, mint a tagok díjai, mintegy 250 frt s 900 frt államsegély, melynek azonban egy részét már a múlt év utolsó negyede emészttette fel, — egy másik része mintegy száz forint még pénz t á r i m a r a d v á y gyanánt hozatik át ezen évre.

S ha ezt tekintetbe vették, s úgy alkotják meg ítéletüket, akkor választmányunk nyugodt lélekkel teszi le önök kezébe sorsát.

És most tisztelt közgyűlés, befejezhetnők jelentésünket. Mielőtt azonban ezt tennők, legyen megengedve csak néhány szót mondani a jövőről is, a mi bizonyára érdekelheti önöket.

Már első közgyűlésünk alkalmával utaltunk volt arra, hogy célunk egy törzskönyv készítése, mely felölelje városunk összes iparosságát azon célból, hogy minden pillanatban megállapítható legyen, mely iparágban mennyit termelhet városunk normalis körülmények között összevéve és mennyit minden iparos egyenként.

Ezen intézménynek rendkívüli hasznát különösen szállításoknál, bővebben hangsúlyozni felesleges. A munkát már előkészítettük s hiszszük, hogy talá-lunk módot arra nézve is, hogy teljes elkészültét eszközölhessük.

Két körülmény van azonban különösen, miről itt meg kell emlékeznünk.

A romániai vámháboru remélhetőleg rövid idő múlva meg fog szűnni s helyet fog adni a régi szerződéses viszonyoknak, bizonyára kedvezőbb feltételek mellett.

A kereskedelem ismét szabad lesz. A régi piac ismét vissza lesz adva nekünk. Csak tőlünk fog függeni, mint használjuk ki azt.

Választmányunk nagy súlyt fektet a teljes mintagyűjteményekkel felszerelt ügynökségekre. Ezek rendkívül megkönnyítik a kereskedelmet. Ezeket akarjuk most lehetőleg gyorsan felállítani. A Romániában székelő osztrák-magyar konzulátusok útján össze fogjuk állítani azon kereskedők jegyzékét, kik erre odabenn alkalmasoknak bizonyulnak, érintkezésbe teendjük magunkat ezekkel, úgy hogy csak az érdekelt helybeli termelőktől fog függni az ügy teljes sikere. Szabályozni fogjuk ezen ügynökök működését úgy, a hogy az iparunkra nézve legjobb lesz.

(Vége következik.)

Rendőri jelentés az 1886. évről.

(Vége.)

Kapcsolatban ezzel — fájdalom — megjegyzendő, hogy a közérkölcis érdekéből e tekintetben még sok kívánni való van hátra, mert dacára a folytonos örködésnek, konstalálni kell, hogy e téren azon prostituáltak száma, kik elkerülnek az egészség rendőri ellenőrzést, aránylag igen nagy s a polgári kórházban ápoltak számáról ítélve, százakra megy, míg a rendes igazolvánnyal ellátott prostituáltak száma 1886-ban csak 36 volt.

Ez irányu üdvös s eredménydus működésnek azonban rendkívüli akadály a azon sajnálatos tény, hogy a prostitucziót s ezen forgalom alá eső kihágásokat illetőleg kimerítő törvényes intézkedések hiányzanak, valamint az is, hogy a prostitutio ügye az országban különféle képen kezel-tetik.

Mihelyt azonban a városi képviselő által alkotott s jóváhagyás végett a magas belügyminiszterium-hoz felterjesztett, a prostituczióról szóló szabályrendelet hatályba lép és hihetőleg nemsokára az egész országban hasonló szabályozás fog történni, remélhető, hogy jövőre e tekintetben is javulni fognak a viszonyok.

Hogy nem sikerült a lefolyt évben a nyugdíjintézetbe hatolt betörő tolvajokat, valamint a keresztényfalvi lakos, Chrestels Mihály, gyilkosát kézrekeríteni, annak oka leginkább a detektivek teljes hiányában keresendő. Szemben azon furfanggal, melyivel különösen az első bűntény elkövetettét, még a legjobban iskolázott rendőrlegénység sem kielégítő, mely elvégre is az adott körülmények között leginkább a rend és béke fenntartására való.

Azonban most már egy rendezett detektiv-títkos rendőr-intézmény létesítése is küszöbön van, a városi képviselő belátása alapján így s ez irányban is javulás remélhető.

Mindazonáltal azonban a rendőrség mégis sok bűntörést kerített kézre, kiket átszolgáltattott az illetékes büntető bíróságnak.

1886-ban bűntény és kihágás czimén a tettesek egyidejű átkísérése mellett 64 jelentés tétetett egyrészt a kir. büntető bíróságnak, másrészt a helybeli cs. k. katonai állomás-parancsnokságnak, ide nem számítva a kir. járásbíróshoz kihágások miatt rövid uton tett számos feljelentést.

Ezen bűntények nemre nézve következőképen oszlanak el: 1 gyilkosság, 2 gyilkossági kísérlet, 1 rablás, 1 rablási kísérlet, 1 felségsértés, 1 okmányhamisítás, 4 sikkasztás, 11 súlyos testi sértés, 39 lopás (betöréses lopással együtt) s 3 csalási eset. A mi speczialiter a lopásokat illeti, úgy a lefolyt évben a zseb-tolvajlás tekintetében öröndetes apadás volt tapasztalható; mert dacára a brassói illetőségű, nagyobbára itt tartózkodó, munkakerülő csavargók nem csekély számának, csak öt esetben emeltetett ily irányu panasz, melyek közül 3 esetben a tettesek ki is puhaltattak. Nagyobb összeget vagy értékeket képviselő lopás 10 jött tudomásra s a legtöbb esetben a nyomozatok kielégítő eredményre is vezettek.

Nem kevésbé élénk volt a múlt évben a toloncz-ügy. Az utlevél rendszabály áthágásáért, utlevél hiány-ért, hajléktalanság s csavargásért Brassóból a múlt évben 547 férfi s 126 nő tolonczoltatott el s ezeken kívül 20 család — 127 személyből álló — cigány, kik Felső-Tömösön barangoltak. A nagy számú, Brassóba illetőségű köldös és csavargó — kik fájdalom nem tolonczoltathatók el — kiknek száma a lefolyt év üzleti pangása következtében rohamosan gyarapodott, nagy nyűg a közönségre s rendőrségre egyaránt; ámde ezen társadalmi bajnak csak egy dologház felállítás által lehet elejét venni, a mi azonban a mi dologház alapunk rendkívül lassu gyarapodása mellett még sokáig csak ártatlan óhaj fog maradni.

Közigazgatási tekintetben is nem kisebb mértékben vétetett igénybe a rendőrség a múlt évben, mint büntető tekintetben. Az adminisztrationalis osztály, hova a cselédügy, a katonai szabadságoltság, nyilvántartása, minden illetékességre vonatkozó ügy, a helybeli lakosság erkölcsi s vagyoni körülményeire vonatkozó ügyek, jelentések s levelezések, a vásárügy, marhakataszter nyilvántartás, a polgári kórház és szegényház vezetése és sok más tartozik, a lefolyt évben közel 9000 ügydarabot intézett el.

Zenélési engedélyekben befolyt 730 frt, a korcs-máknak zárórán tul való nyitva tartásáért 830 frt, mely összegek a városi szegényalaphoz csatoltattak. — A szegényházba a múlt évben harminczkét kérényező közül csak 12 vétetethetett fel; holott az elmebeteg osztályába 23 elmebeteg lett beszállítva, kik közül 12 mint közveszélyes a szebeni orsz. tébolydába szállítottatt. Rendőri bonczolás 8 foganatosított.

Ha végül felemlítjük még itt az ez év elején életbe léptetett reformokat, mint a rendőrlegénység szaporítása, a külvárosokban rendőri kirendeltségek felállítás a s a nyilvános rendőri szolgálatok ellenőrzésére szervezett kerületi biztosok intézménye: akkor bátran táplálhatjuk azon optimistikus -eményt, hogy a részes faktorok ügybuzgalma és jóakarata mellett a közbiztonsági állapotok nálunk hovatovább mindinkább iavulni fognak, ezzel együtt a közönség ítélete is a rendőrség fölött és így a képviselő által hozott újabb áldozatok nem lesznek hiábavalók.

Egyletek.

A brassói iparos ifjak ált. önképző és betegsegélyező egyete vasárnap, január 30-án tartotta meg rendes évi tisztújító közgyűlését, melyet Nagy István elnök meglehetősen szép számú tagok jelenlétében d. u. 3 órakor nyitott meg, rövid szavakban üdvözölve a jelenlevőket.

A múlt közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasását és hitelesítését követte az egylet évi működéséről szóló jelentés, mely az egylet belételeiben előfordult nevezetesebb eseményeket tüntette fel s melyet érdekességénél fogva lapunk közelebbi számában szintén közölni fogunk. A jelentés tudomásul vétetvén, alelnök Killyéni Endre ajánlatára a közgyűlés Rozsondai János jegyzőnek a gondnal egybeállított s szorgalomról tanuszkodó jelentésért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott; Nagy István elnök pedig az évi jelentést saját költségén kinyomtatni ajánlkozott, hogy az az egyleti tagok között kiosztassék, valamint a társegyleteknek megküldessék. Ez ajánlatot a közgyűlés eljenzések között fogadta el.

A tárgysorozat rendén beterjesztetett a múlt féle évi pénztári kimutatás. — A számvizsgáló bizottság a számadásokat teljesen rendben levőknek találván, a közgyűlés Kosik Mihály pénztárosnak a felmentvényt megadja.

Jegyző előterjeszti ezután, hogy a választmányban gyakrabban előfordult esetek azon tapasztalatra vezettek, hogy az egylet alapszabályai néhol hiányosak, néhol nem eléggé világosak s e szerint ajánlja a közgyűlésnek az alapszabályok leendő módosítására egy bizottság kiküldését, mit a közgyűlés elfogad s megbizza ezzel a választmányt.

Ezután a közgyűlés az indítványok sorára tért át s a választmánynak a hátrálékos tagok iránt követendő eljárását vette vita alá, mely az alelnök indítványa értelmében lett megoldva.

Nagy Ferencz áll. isk. tanító urnak az egylet iránt több ízben tanusított jóakaratu buzgalma s az egyleti dalszakosztály betanítása körül tett fáradozásai elismerésül a választmány jegyzőkönyvi köszönetet indítványoz, melyet a közgyűlés magáévá tesz.

Alelnök indítványára kimondja a közgyűlés, hogy kéressék fel a nmltu kereskedelmi és közokt. miniszterium, miszerint nyújtson módot arra, hogy ne csak az iparos tanonczok, hanem a segédek is részesülhes-

az iparrajz-oktatásban. A felirat szerkesztésére egyleti titkár Sztérényi József kéri fel.

A hírlapmegrendelés kapcsán elnök felajánlja az egylet részére a »Vasárnapi Újság« járatását saját költségén, a mit közgyűlés éljenzéssel fogad. Továbbá megszavaztatik egy éleztap megrendelése s ennek meghatározása áttétetik a választmányhoz. Még az utolsó indítványt Bartók Gergely egyli. gondnok tette, kérve a közgyűlést a régi hírlapok értékesítése tárgyában inlézkedni s egyszersmind ajánlvá ennek módjával a hírlapok elárverezését, mit a közgyűlés elfogadott.

A tisztujítás képezte a közgyűlés tárgysorozata-nak utolsó pontját. Elnök az alapszabályok értelmében a tisztikar és választmány lelépését jelenti be a közgyűlésnek.

A választás szavazó-lapok után történt s a kiküldött bizottság nevében Rozsondai János hirdette ki annak eredményét, mely a következő: Elnök: Nagy István; alelnök: titkár: Sztérényi József; jegyző: Rozsondai János, segédjegyző Bartók Sándor; pénztáros: Kosik Mihály; gazda-ellenőr: Mezei Ferencz; könyvtárnok: Balázs Antal; egyleti orvos: Dr. Flechtenmacher. — Választmányi tagok: Bolna András, Csulak József, Euwen Károly, Kodach Győző, Kónya Albert, Olajos János, Szilágyi Gábor, Szörösei Dávid, Török Ferencz, Vass György, Vass István, Kiss István. Pót-tagok: Bede József, Erőss József, Jankovics Géza, Mohán Simon, Rodzievics Simon, Szabó Gyula.

A közgyűlés az ujon megválasztott tisztviselői kart és választmányt megéljenzésvén, elnök azok nevében köszönetet mond s igéri a közgyűlés bizalmát jövőre is kiérdemelni. Alelnök Killyéni Endre sokoldalú elfoglaltsága miatt — mely őt jövőre talán akadályozná az egylet ügyeinek olyan vezetésében, mint azt ő óhajtaná — megköszönve a bizalmat, lemond tisztéről. Erre Rozsondai J. a közgyűlés megdöbbenésének ad kifejezést azon veszteség fölött, mely az egyletet szeretett alelnökének visszalépése folytán ér-né, s gyűlés nevében felkéri őt lelépésének visszavonására, meg lévén győződve a felől, hogy alelnök ur buzgalma áldozatok hozatalára képes s az egylet vezetésében jövőre sem fog akadály beállani. A közgyűlés zajos éljenzésének engedve, alelnök elfogadja az új tisztet, — mire az elnök a gyűlést este 6 órakor feloszlatja.

Helyi és vidéki hírek.

Tűz volt kedden este felé Ó Brassóban. Ott egy malomtnajdonos háza égett le. A padlás telve volt kukoriczával, a mi nagyban megnehezítette a tűzoltók munkáját, kiknek csak nagy erőfeszítéssel sikerült a tüzet lokalizálni.

Bál. A brassói róm. kath. nőegylet saját árva-ház alapja javára szombaton 1887. február 5-én a »Nr. 1.« szálloda helyiségeiben bált rendez. Belépti-jegyek személyenként 1 frt 50 krért kaphatók Folyovits N. J., László M. és L., Simay testvér uraknál, valamint este a pénztárnál; számozott karzati jegyek pedig csak László M. és L. uraknál 1 frt 50 krért. — Kezdeté este 8 órakor. A rendezőség.

»Leányvásár Brassóban« czimen a Sepsi-Szentgyörgyön megjelenő »Székely Nemzet« egy esetet közöl, mely széles körökben nagy feltűnést keltett. Nevezett lap szerint a tényállás következő: »K.-altizi özv. Máté Ignáczné, szül. Konez Rozáliának Éva nevű 16 éves leánya, ki karácsony előtt mintegy hat héttel Brassóban, özv. Tajcsné asszonynál szolgált, nyom nélkül eltűnt. Egy másik Anna nevű leánya, ki szintén Brassóban szolgált, a dolgot következőleg adta elő: Azon nap, melynek estéjén Éva huga eltűnt, reggeltől estig az utcán egy kövér ur sétált, kit sem aze előtt, sem az eltűnés után többé sem ő, sem társai nem láttak. Éva, — Tajcsné asszony mondása szerint — vízért volt kiküldve a kutra, de többé vissza nem tért. Ugyan az nap estéjén Éván kívül még két leány vészett el. Ő, t. i. Anna, mindjárt másnap a hatóságnál jelentést tett a dologról, hol őt meglehetősen hivatalos hidegség és közömbösséggel fogadták, mondván: »mindent megtettek, tovább ok nélkül keresnek.« Felhívjuk a városkapitány ur figyelmét ezen hirre s kérjük, nyugtassa meg e tekintetben a közönséget. Vagy igaz e hir és akkor van mód a megtorlásra, vagy nem igaz és akkor meg kell azt czáfolni

A kőhami magyar kaszinó. Kőhalomban a magyar kaszinó elnöke a január 30-ikán tartott választmányi gyűlésben azon örvendetes hírrel lepte meg a választmány tagjait, hogy azon tag, ki miatt a kaszinó fennállása veszélyeztetve volt, kilépett. Remélhető, hogy ezen kilépés folytán, a korábban kilépett érde-

mes tagok ismét visszatérnek a kaszinóhoz, melynek fentartása itt ezen fontos ponton a magyar állarneszme szempontjából is szükséges. — A kaszinóbál, melynek jó hírnevét a mult évi és az azelőtti bálók megerősítették, általános sajnálkozásra a kaszinót közvetve ért kellemetlenségek miatt, ezen télen elmarad.

A kőhalmi polgárság Vén András járásbíró tiszteletére, ki Kőhalomból Nagyszebenbe az ottani törvényszékhez távozik, január 29-én este bucsulakomát rendezett. Ez alkalommal a magyarok, szászok és románok egyenlően adtak kifejezést a fölötti bánatuknak, hogy e közszeretben álló tevékeny hivatalnok Kőhalomból távozik. A lakoma, melyen a toasztok egymást érték, csak éjfél utáni 2 órakor ért véget.

Meghívó. A »Nagyküllő megyei tanító-egylet Hévízi köre« elnökének 25 éves tanítóskodása megünnepelese ügyében kiküldött bizottság f. évi február 4-én (pénteken) délelőtt 10 órakor Kőhalomban az állami iskola emeleti helyiségében gyűlést tart, melyre a bizottság tagjait tisztelettel meghívom. Kőhalom, 1887. január 31. — Téglás István, isk. igazg.

Kőhalmi hírek. Kőhalomban a városi előjáróság január hó 25-én választatott újból. Ez alkalommal főbíróvá az eddigi bíró Flagner T. helyébe, Petrovics Mihály választatott meg, ki ezen tisztet több ízben is viselte. — Január 15-ike óta egyik magyar tanítónő a felnőttek részére a művészibb női kézimunkákból tanfolyamot tart. — Február 1-én volt a szász nőegylet bálja.

Brassai piaczi árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. február hó 2-én.

Román papírpénz a 20 frankos	8.46 vétel	8.48 eladás
ezüstpénz a 20	8.40	8.42
Napoleon d'or (aranypénz)	10.05	10.10
Török lira	11.36	11.42
Arany	5.90	5.94
Orosz papírrubel	117.25	117.50

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Sztérényi József.

Szám 75.—1886.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kir. bir végrehajtó ezennel közhirrre teszi, miszerint a Medgyesi kir. járásbírósnak 1886. évi 123. számú elrendelő és a Medgyesi kir. járásbírósnak 1886. évi 123. számú kiküldő végzése folytán egerbegyi lakos Ungar Traugott végrehajtó részére Egerbegy községe végrehajtást szenvedő ellen 316 frt 33 kr o. é. tőke s járulékaí iránt kielégítésképpen bíróság lefoglalt s 1614 frt 10 kr-ra becsült ingóságokra a medgyesi kir. járásbírósnak 1886. 5414. sz. végzésével 316 frt 33 kr tőke, ennek 1885. év február 1-ső napjától járó 6% kamatai s eddig összesen 15 frt 50 kr-ban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetett.

Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében Ungor Traugott végrehajtató szóbeli jelentkezésére a 75/86. számú végrehajtási jegyzőköny alapján végrehajtató, foglaltók s felülfoglaltatok javára is, a mennyiben ezek is árverési

jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t. cz. 103. § ára, az árverésnek Egerbegy községi házában leendő megtartására határnapul 1887. évi február 7-ik napjának délelőtti 11 órája kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt végrehajtást szenvedő községének tulajdonát képező korcsmajogot, legtöbbet ígérőnek, az idézett t. cz. 108. § ában megállított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törvényezikk 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdeteig alólirt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Medgyes, 1887. január hó 26.

Láng Róbert,
kir. bir. végrehajtó.

(66) 1—1

Javítások- és hangolásokat pontosan, olcsón végzek.

NAGY JÓZSEF

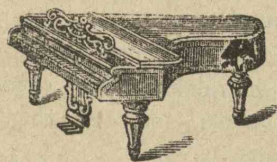
Pontos javítás.

általános hangszer-kereskedése,

Alapított 1867-ben.

Brassó, széles-utca 540., műhely: vár-utca 258.

A nagyérdemű zeneművészek-, zenekedvelő urak és hölgyeknek tisztelettel ajánlom mindennemű új hangszereimet és az azokhoz szükséges több erőfeszítést felszerelésre. Szintugy nagy választékban legfinomabb római bél-, selyem-, fonott és angol aczél-húrokat.

harmoniumok, pianinok, zongorák.

Új orgonákat és régieket minden nagyságban rövid időn felállítok

Kapható: Ariston, Herophon, Orpheus, Symphonion, kedvelt új hangszerek, könnyen kezelhetők és pár ezer szép zenedarábot játszanak; a Symphonion magára működő hangszer.

(6) 1—*

Népezimbalmak, saját gyártmány, 20—50 frtig.

Szabadalmazott kantsuk-kulcsok hegedűkhöz. — Nagy és kis fuvók

Helyben, vidék- és külföldre pontos szolgálat.

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izlése s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szíves jóindulatu támogatását.

(213) 22—*

Mély tisztelettel **Knapp M.,**
fényképész

NEW-YORK

KIZÁRÓLAG KÖLCSÖNÖSSÉGEN ALAPULÓ BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG.

Alapított 1845-ben.

Biztosítéki alap 1886. január 1-én 350 millió frank.

Alapítása óta 1886. január 1-ig a »New-York«	222,912 kötvényt állított ki, biztosítván	3 624,647.762 frankot
Évi djakban bevett		746,373.352 »
Kamatokban bevett		189,309.454 »
Szerződések esedékességeért fizetett		228,008.072 »
Nyereményekért és vásárlásokért fizetett		233,687.453 »

A New-Yorknak Amerikán, Ázsián és Afrikán kívül Európában a következő fővárosokban vannak fiókjai.

BERLINBEN	RÓMÁBAN
LONDONBAN	TURINBAN
BÉCSBEN	KRISTIANIÁBAN
BRÜSSELBEN	LISSABONBAN
KOPENHÁGÁBAN	PÉTERVÁROTT
MADRIDBAN	VEVEYBEN
PÁRISBAN	STOCKHOLMBAN
AMSTERDAMBAN	KONSTANTINÁPOLYBAN

BUDAPESTEN.

A NEW-YORK életbiztosító társaság tisztán kölcsönösségen alapul, ninesenek részvényesei, tehát az egész nyereség a biztosítottak közt osztatik szét.

Bővebb felvilágosításért fordulhatni a »NEW-YORK« magyarországi képviselőségéhez:

Budapest, Nádor-utca 9. sz. a.